

การดูแลสัตว์ป่วยโรคไต

ในการรักษาภาวะไตวายเรื้อรังนั้น เจ้าของควรทำความเข้าใจเล็ก่อนว่า โรคนี้ เป็นแล้วไม่สามารถรักษาให้หายได้ นอกเสียจากจะทำการผ่าตัดเปลี่ยนไต การรักษาจะ มุ่งเน้นที่จะช่วยลดความเสียหายของไตส่วนที่เหลือ เพื่อยืดอายุสัตว์ให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ กับเจ้าของได้นานขึ้น การรักษาต้องอาศัยการสละเวลาและได้รับความร่วมมือจากเจ้าของ เป็นอย่างมาก ค่าใช้จ่ายในการดูแลจะเพิ่มมากขึ้น หากสัตว์เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ตามที่ ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

◆ การผ่าตัดเปลี่ยนไตในแมว

การดูแลสัตว์ป่วยที่เป็นไตวายเรื้อรัง

1. โภชนาบند หรือการรักษาด้วยการใช้อาหาร เพื่อให้สัตว์ป่วยได้รับสารอาหาร และพลังงานที่ครบถ้วน อาหารจะช่วยในการปรับสมดุลของน้ำ เกลือแร่ วิตามินและความ เป็นกรด - ด่างของร่างกาย ลดอาการที่เกิดจากภาวะของเสียดันในเลือด (uremia) และช่วย ความเสียหายของไตให้เกิดช้าลง อาหารโรคไตส่วนใหญ่เป็นอาหารสำเร็จรูป มีทั้งชนิดเม็ด และกระป๋อง ซึ่งมีปริมาณโปรตีนอยู่ในระดับต่ำกว่าอาหารปกติ เพื่อลดการสร้างของเสียใน เลือด มีผลควบคุมทำให้สัตว์ไม่แสดงอาการผิดปกติ นอกจากนี้ในอาหารยังมีระดับของ พофอรัส โซเดียม แมกนีเซียม และไฮโตรเจนต่ำกว่าในอาหารทั่วไปรวมทั้งยังเสริมเกลือ แร่ เช่น โปเตตโซเชียม, วิตามิน และอิเล็กโตรไลท์ เช่น แคลเซียม สูงกว่าในอาหารปกติ เพื่อ ชดเชยการสูญเสียจากการที่ต้องทำการดูดสารเหล่านี้กลับไปใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้ยัง ใชโซเดียมไบคาร์บอเนต และโปเตตโซเชียมซิเตรท เพื่อปรับสมดุลร่างกายให้มีภาวะเป็น กรดลดลง

จากการศึกษาในต่างประเทศพบว่า สัตว์ป่วยที่จำกัดโปรตีน และฟอฟอรัส จะมี อายุยืนยาวขึ้นเป็น 2.4 เท่าของสัตว์ที่ไม่ได้ควบคุมอาหารเลย อย่างไรก็ตามมีสัตว์ป่วยจำนวน มากที่ไม่ยอมกินอาหารสำเร็จรูป เนื่องจากมีความเบื่ออาหาร การปรุงอาหารให้ร้อน อุ่นอาหาร ให้มีกลิ่นหอม จะช่วยกระตุ้นความอยากอาหาร หรือการปั้นอาหารให้เหลว เพื่อให้สามารถ ป้อนด้วยชิริงค์ได้ และทำให้สัตว์ได้รับสารที่จำเป็นต่อร่างกายอย่างเต็มที่

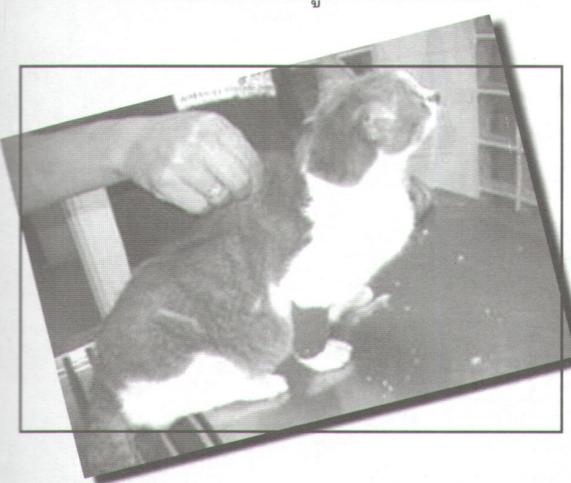
2. การใช้สารน้ำในการรักษา หรือการให้น้ำเกลือแก่สัตว์ที่เริ่มแห้งน้ำ (dehydration) เนื่องจากสัตว์มักเกิดความเมื่อยอาหาร และไม่กินน้ำ รวมทั้งจากภาวะที่ได้ดูดกลับเร็วๆ ต่างๆ จากท่อได้ ได้ลดลง สัตว์จะแสดงอาการ ผิวนังขาดความยืดหยุ่น เยื่อเมือกแห้ง ลูกตาจมลึกเข้าไปในเนบตา หากปล่อยภาวะแห้งน้ำไว้นานๆ จะทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มมากขึ้น และเกิดการคั่งของเลือดในเลือดตามมาได้

ในการณ์ที่สัตว์ป่วยที่ได้รับการประเมินจากสัตวแพทย์แล้ว ว่าสามารถรับกลับไปอยู่ในความดูแลของเจ้าของได้ จะแนะนำให้เจ้าของให้น้ำเกลือสัตว์ป่วยเข้าให้ผิวนังของที่บ้าน ชนิดของน้ำเกลือที่ให้มักจะเป็น Lactate ringer หรือ Acetar น้ำเกลือที่มีส่วนประกอบของน้ำตาลผลไม้อยู่ด้วยจะใช้ไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะจะทำให้ผิวนังเกิดการระคายเคือง อักเสบ บริเวณการให้ในแต่ละตัวจะแตกต่างกัน ขึ้นกับน้ำหนักตัวของสัตว์ และระดับความแห้งน้ำความถี่ของการให้น้ำเกลือจะขึ้นกับระดับของ ครีเอตินีน (creatinine) และ ยูเรีย (Urea) การให้น้ำเกลือบริเวณมากไป อาจมีผลทำให้สัตว์เกิดภาวะน้ำท่วมปอด และหากให้น้ำเกลือบ่อยๆ ก็จะพับผิวนังอักเสบ ขึ้นเปลี่ยนสีได้ ดังนั้นมือพาลสัตว์ไปพบสัตวแพทย์ตามนัดหมาย ควรทำการวัด และประเมินการกินน้ำและอาหาร รวมทั้งปริมาณปัสสาวะแต่ละวันเพื่อแจ้งให้สัตวแพทย์ทราบ หากสัตว์สามารถกินน้ำได้อย่างเพียงพอ กับปริมาณที่สูญเสียไป อาจไม่จำเป็นต้องให้น้ำเกลือเลยถ้าค่าไดสูงกว่าปกติเล็กน้อย

◆ การให้น้ำเกลือเข้าใต้ผิวนัง

การป้องกันย้อมดึกว่าการรักษา หากสัตว์เลี้ยงเริ่มเมื่อย มากขึ้น ควรทำการตรวจสุขภาพประจำปีด้วย การตรวจเลือดและปัสสาวะซึ่งจะช่วยให้สัตวแพทย์วินิจฉัยโรคได้เร็วขึ้น การรักษาอย่างทันท่วงที่จะช่วยให้ช่วยลดความเสียหายของไต และลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไต และพบกันใหม่บันทึกรับ

◆ ผิวนังตั้ง ขาดความยืดหยุ่น พบในสัตว์ที่แห้งน้ำ

3 .สัตว์ที่มีภาวะแทรกซ้อนต่างๆ เช่น โลหิตจาง ความดันโลหิตสูง หรือของเสียคั่งในเลือด จำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลและล้างเกตอาภารมากเป็นพิเศษ โดยความมาพบสัตวแพทย์ตามนัดหมายด้วยทุกครั้ง

สัตว์ป่วยได้รับความสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติเช่นสุขอนึ่ง เพียงจะมีข้อจำกัดเรื่องอาหารและการดูแลจากเจ้าของเพิ่มมากขึ้น หากดูแลสัตว์เลี้ยงได้ตามที่สัตวแพทย์แนะนำ สัตว์จะสามารถมีอายุยืนยาวขึ้นได้ 6 เดือน ถึง 2 ปี ขึ้นกับระยะของโรคที่เป็น การดูแลไม่ใช่เรื่องยาก หากท่านสนใจ และมีความพยายาม